— седмо, Общият съд неправилно е приел, че Schindler Holding също носи отговорност за нарушенията. В това отношение приложените принципи за отговорността на дружеството майка накърнявали правомощията на държавите членки. Освен това Общият съд не съобразил практиката на Съда и нарушил презумпцията за невиновност (член 48, параграф 1 от Хартата и член 6, точка 2 ЕКПЧ);

— осмо, Общият съд неправилно е приел, че не са надвишени таваните по член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003;

— девето, нарушено е правото на собственост на Schindler Holding, доколкото действието на глобата било равносилно на отнемане на собственост (член 17, параграф 1 от Хартата, член 1 от Първия допълнителен протокол към ЕКПЧ);

— десето, Общият съд неправилно е приел, че определените от Комисията твърде високи основни размери на глобите са оправдани;

— единадесето, Общият съд неправилно е приел, че отказът на Комисията да вземе предвид някои особени обстоятелства като смекчаващи не съставлява нарушение. В това отношение Общият съд в частност не съобразил доброволното преустановяване на нарушението в Германия и мерките на жалбоподателите за отстраняването на това нарушение;

— дванадесето, Общият съд неправилно е приел, че Комисията основателно е определила твърде малки намаления на глобите по реда на Известието относно сътрудничеството или изобщо не ги е намалила. В това отношение Общият съд не взел предвид оказаното от жалбоподателите сътрудничество. Освен това той не съобразил, че Комисията неправилно е определила твърде малки намаления на глобите за оказаното сътрудничество извън предвиденото в Известието относно сътрудничеството;

— тринадесето, Общият съд допуснал нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото приел, че размерът на глобите е законосъобразен.

(1) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 30 септември 2011 г. — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss/Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

(Дело C-502/11)

(2011/C 347/30)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Ищец: Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss

Ответник: Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Преюдициални въпроси

1. По принцип общностната правна уредба, и по-специално член 6 от Директива 93/37/ЕИО (1) (впоследствие член 4 от Директива 2004/18/ЕО (2)), допуска ли национална правна уредба (като член 10, параграф 1, буква а) от Закон № 109 от 1994 г., впоследствие член 34, параграф 1, буква а) от Законодателен декрет № 163 от 2006 г.), която разрешава в процедури за възлагане на обществени поръчки да участват единствено дружествата, които упражняват търговска дейност, и по този начин изключва някои предприемачи (като гражданските дружества), които не упражняват обикновено и преимуществено подобен вид дейност; или с оглед на специалната уредба и особения имуществен режим на гражданските дружества въпросната забрана е рационална и недискриминационна?

При отрицателен отговор на първия въпрос, следва до Съда да бъде отправен следният посочен по-долу допълнителен въпрос:

2. Допустимо ли е от гледна точка на общностната правна уредба, и по-специално на член 6 от Директива 93/37/ЕИО (впоследствие член 4 от Директива 2004/18/ЕО), както и на принципа на свобода на правно-организационните форми на субектите, допускани до участие в поръчки, националният законодател да ограничава — чрез забрана за участие в процедури за възлагане на обществени поръчки — дееспособността на предприемач (или според разпоредбата на Директива 2004/18/ЕО, на икономически оператор), като се имат предвид особеностите, характеризиращи националната уредба на този предприемач, или това ограничение е в нарушение на принципите на рационалност и недопускане на дискриминация?

(1) ОВ L 199, стр. 54.
(2) ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116; поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 282.